

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717010458
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717010458.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.06.2018, v trestnej veci ods. U. I. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T/53/2017 zo dňa 16.05.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. z r u š u j e napadnuté uznesenie a okresnému súdu u k l a d á, aby vo veci znova konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že ods. U. I., nar. XX.XX.XXXX v P.-F. F. sa v skúšobnej dobe uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Poprad sp zn. 5T/53/2017 zo dňa 26.06.2017, právoplatným dňa 26.06.2017 neosvedčil a trest odňatia slobody uložený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 /desať/ mesiacov vykoná.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený U. I. v zákonom stanovenej lehote, písomnú sťažnosť, v ktorej vytkol okresnému súdu, že mu zamietol jeho žiadosť ponechať podmienený trest v platnosti alebo predĺžiť skúšobnú dobu. K tomu dodal, že od roku 2002 do roku 2014 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Okrem toho odsúdený poukazoval na to, že poškodená F. I. pred vyšetrotvateľom na otázku, v ktorej ruke mal vidličku, odpovedala že v pravej, hoci uviedla aj to, že odsúdený je ľavákom, a preto odsúdený považoval za otázne, prečo mal mať vidličku v pravej ruke, keď je ľavák.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil nasledovné.

Okresný súd v posudzovanej veci správne zistil, že rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/53/2017 zo dňa 26.06.2017 bol U. I. odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola uložená skúšobná doba podmieneného odsúdenia na 2 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 26.06.2017.

Dvojročná skúšobná doba odsúdenému začala plynúť od 27.06.2017.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplynulo, že podľa okresného súdu odsúdený nevyhovел podmienkam podmiennečného odsúdenia tým, že dňa 27.07.2017, teda v predmetnej skúšobnej dobe, spáchal ďalší úmyselný trestný čin, kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., teda trestný čin rovnakého násilného charakteru, a to znova vo vzťahu k poškodenej, ktorou bola jeho manželka F. I. a za použitia zbrane, a to kuchynského noža, za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/103/2017 zo dňa 20.02-2018 na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestom prepadnutia vecí a bolo mu uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Vzhľadom na okolnosti prípadu na strane odsúdeného okresný súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti pre ustanovenie buď probačného dohľadu alebo na predĺženie skúšobnej doby, resp. na ustanovenie doteraz neuložených obmedzení alebo povinností uvedených v § 51 ods. 3 a ods. 4 Tr. zák., a tak uzavrel, že pôvodný výchovný trest odňatia slobody u odsúdeného preukázateľne nesplnil svoj účel, pretože odsúdený napriek hrozbe premeny trestu odňatia slobody pokračoval v páchaní rovnakej násilnej trestnej činnosti.

Pri skúmaní materiálnych podmienok vyžadovaných v § 50 ods. 4 Tr. zák. pre rozhodnutie o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia okresný súd, ako to vyplýva zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom dňa 16.05.2018, umožnil odsúdenému k veci vypovedať a vyjadriť sa k vykonaným listinným dôkazom, a to konkrétne k rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/53/2017 zo dňa 26.06.2017 a k rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/103/2017 zo dňa 20.02.2018, ktorý bol prečítaný v rámci oboznámenia spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/103/2017.

Po vykonaní len týchto dôkazov okresný súd bolo na uvedenom verejnom zasadnutí vyhlásené uznesenie, ktorým podľa § 295 ods. 3 Tr. por. okresný súd rozhodol, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú a dokazovanie bolo vyhlásené za skončené. S doterajším postupom okresného súdu sa krajský súd nemohol stotožniť.

Vzhľadom na ustanovenie § 420 Tr. por. je totiž súd pri rozhodovaní o výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený povinný primerane postupovať podľa § 418 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného.

Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia osvedčil alebo nie, nie je možné sa uspokojiť len so zistením, že odsúdený sa v spomínanej skúšobnej dobe dopustil trestnej činnosti. Aj keď dodržiavanie právneho poriadku a zvlášť Trestného zákona je jedným zo základných znakov riadneho života, spáchanie trestného činu samé o sebe automaticky pre vyslovenie záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia neosvedčil, a preto je potrebné nariadiť výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody, nepostačuje. Samozrejme nepremenenie podmiennečného trestu odňatia slobody na trest nepodmiennečný v prípade zistenia spáchania úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia bude skôr /z hľadiska § 50 ods. 4 Tr. zák./ výnimkou.

Pojem viesť riadny život nie je teda možné obmedziť len na pojem beztrestnosť a vedenie riadneho života v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia je nutné skúmať komplexne a po celú dobu skúšobnej doby, pričom komplexné posúdenie správania sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia si vyžaduje, aby súd mal k dispozícii nielen príslušný spisový materiál, ale aj správy príslušného Obvodného úradu, Mestského úradu a príslušného Obvodného oddelenia Policajného zboru, ktoré spravidla disponujú informáciami o správaní sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Okresný súd pre záver o tom, či sa odsúdený, aj pri zistení, že sa dopustil úmyselného trestného činu, osvedčil alebo nie, nemal dostatočný podklad, pretože opomenul pred vydaním svojho rozhodnutia vyžiadať si odpis registra trestov, od útvaru Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyt, správu o tom, či sa nevedie proti odsúdenému trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky,

či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok, teda opomenul zabezpečiť pre svoje rozhodnutie vykonanie dôkazov výslovne vyžadovaných v ustanovení § 418 ods. 1 Tr. por.

V rámci nového konania bude preto povinnosťou okresného súdu aktualizovať odpis registra trestov a vyžiadať doposiaľ chýbajúce správy v zmysle ustanovenia § 418 ods. 1 Tr. por. a ich podstatný obsah pre rozhodnutie na verejnom zasadnutí prečítať.

Až následne bude môcť spoľahlivo rozhodnúť, či sa ods. U. I. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (ne)osvedčil a či v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. sú splnené podmienky pre to, aby výnimočne vzhľadom na okolnosti prípadu ponechal podmienené odsúdenie v platnosti a súčasne rozhodol niektorým zo spôsobov uvedených v tomto ustanovení Trestného zákona, teda aj spôsobov, ktoré odsúdený pri svojom výsluchu na verejnom zasadnutí okresného súdu navrhoval.

Bez doplnenia dokazovania v naznačenom smere, prípadne vykonania aj dôkazov ďalších, potreba ktorých vyvstane až v priebehu konania, alebo vykonanie ktorých navrhnu strany v konaní, nebude možné vo veci zákonne a správne rozhodnúť.

Preto krajský súd napadnuté uznesenie postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na záver treba s ohľadom na sťažnostnú námietku odsúdeného týkajúcu sa skutkovej okolnosti, v ktorej ruke odsúdený držal vidličku pri spáchaní predmetnej trestnej činnosti, dodať, že v predmetnom prípade bolo o vine sťažovateľa už právoplatne rozhodnuté a vec je v štádiu vykonávacieho konania, v ktorom už posudzovanie skutkových otázok o vine odsúdeného nie je predmetom dokazovania. Tie môžu byť predmetom len konania o mimoriadnom opravnom prostriedku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.